

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŅI, SAVIENOJĒTIE!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

● Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 71 (5920)

● Sestdien, 1989. gada 17. jūnijā

● Maksa 3 kop.

18. jūnijā — Medicīnas darbinieku diena

Rīt tradicionālie padomju tautas svētki — Medicīnas darbinieku diena. Savus profesijas svētkus medicīniskais personāls PSRS Tautas deputātu kongresa gadā sagaida ar lielu iedvesmu un entuziasmu. Kongresa darbā piedalījās 96 deputāti — veselības aizsardzības sistēmas darbinieki. Viņi iesniedza konkrētus priekšlikumus iedzīvotāju veselības aizsardzības uzlabošanai, materiāli tehniskās bāzes nostiprināšanai, noārstošanai ar medikamentiem, modernu diagnostikas un profilakses metožu ieviešanai slimību ārstēšanā.

Pieaug veselības aizsardzības sociāli ekonomiskā nozīme. Tiek ieviesti jauni rādītāji — cilvēka veselības kvalitatīvie rādītāji. Latvijas PSR Veselības aizsardzības ministrijā izstrādāta veselības aizsardzības attīstības koncepcija.

Mūsu rajonā viss medicīniskais personāls ik dienas pastāvīgi rūpējas par medicīniskās palīdzības sniegšanas uzlabošanu, izman-

tojot augstu profesionālo kvalifikāciju, strādā ar pilnu zināšanu un gara spēku atdevi.

Izsakām jums, dārgie biedri, atzinību un pateicību par to, ka esat uzticīgi savam pienākumam, atsaucīgi un iejūtīgi, ziedojat savu talantu un daudz radošas enerģijas, sirds siltumu svētai lietai — padomju cilvēku veselības aizsardzībai.

Novēlam jums panākumus kvalificētas, šodienas prasībām atbilstošas medicīniskās palīdzības sniegšanā, labu veselību, labklājību un laimi personīgajā un ģimenes dzīvē!

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJA
RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES
IZPILDKOMITEJA
LATVIJAS LKJS RAJONA KOMITEJA

PINIŅU PUSE jeldseru un vecmāšu punkts, kurš atrodas Ivanovkā, apkalpo 484 cilvēkus. Ir bērni, skolēni, strādājošie, taču galvenais kontingents — vecāka gadu gājuma cilvēki.

Kopš 1965. gada šeit par jeldseri vecmāti strādā Marija Vanaģele. Dzimtā puse viņai tālu Krievijā — Gorkijas apgabalā. Kara gados pabeigta jeldseru vecmāšu skola un tad darbs pie ievainotajiem. Tad — darbs dažādās medicīnas iestādēs. Kad cēla Pļaviņu HES, viņas brālis dzīvoja Pļaviņās. Pēc brāļa uzaicinājuma viņa atbrauca uz Latviju. Sākumā apmetās Jēkabpilī, tur arī satika tagadējo dzīvesbiedru Jēzupu. Vēlāk viņi pārcēlās dzīvot uz Ārdāvu, tad uz Pieniņiem. Ir jau pieaudzis dēls — Vjačeslavs — strādā Liepājā un meita Ineta — Novosibirskā.

M. Vanaģeles darbavietā ir viens kabinets, kaul gan pēc normatīviem jābūt pieciem. Jeldseri dienā iznāk vidēji 5 — 6 pieņemšanas un 2 — 3 izsaukumi uz mājām. Nākas darīt visu, dažreiz pat nelielas operācijas traumu gadījumos. Pavisam nesen vienam mehanizatoram metāla šķemba bija ielidojusi aci. Divas stundas vajadzēja nopūlēt, kamēr nelielā metāla skaidiņa tika izņemta no acs ziliņes.

Apbalvojumi mātēm

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā apbalvojis Preiļu rajona kolhoznieci IRINU VAIVODI ar pirmās pakāpes, bet strādnieci JELENU HMURKOVSKU — ar otrās pakāpes «Mātes medaļu».

Diureiz gadā tiek veikta obligātā dispanserizācija. Pie vecākiem cilvēkiem ierodas mājās. Tāpat zāles, liem, kas nespēj aiziet, tiek piegādātas mājās. Slimnieki pie M. Vanaģeles sūdzēt savas kaites brauc no Riebiņiem, no Saunas ciema. Cilvēki izvēlas dakteri.

Pašlaik M. Vanaģele ir atvaļinājuma, tāpēc varēja ilgāk parunāties, taču, ja vajadzība, arī atvaļinājuma laikā pieņem pacientus. Viņa parādīja daudzus Goda rakstus, pateicības no ministrijas, rajona un ciema izpildkomitejam (kā nekā viņa sešus gadus bija rajona Tautas deputātu padomes deputāte un vēl tagad ir ciema padomes deputāte), no rajona centrālās slimnīcas.

Pieniņu jeldseru un vecmāšu punkts atrodas vecā lauku mājā.

— Kāds ir tā ielūkais liktenis?

— Es jau desmit gadus esmu pensijā. Arī punkts Pieniņos laikam pastāvēs tik ilgi, kamēr es spēšu strādāt. Jauns nekas nav paredzēts celt.

Tad nu atliek tikai godājamajai M. Vanaģelei novēlēt gaišus medicīnas svētkus un lielu izturību cilvēku veselības sardzē!

ATTELĀ: M. Vanaģele pie savām iemīļotajām puķēm.

J. SILICKĀ teksts un foto

Vai palīgus gaidījāt?

Skolēnu darba vasara

Bez svinīgās līnijas, ziņojumiem un apsveikumiem šogad iesākās skolēnu vasaras darba ceturksnis. Vienkārši — LOTOS un mini LOTOS vienību pirmā maiņa uzsāka darbu biešu vagās, rūpniecības uzņēmumos un pilsētu labiekārtošanā.

Vienību formēšana skolās sākās jau pagājušā gada novembrī. Līgumu slēgšana starp darba devējiem un veicējiem notika aprīlī. Visas gatavošanās rezultātā četras rajona vidusskolas (abas Preiļu un abas Līvānu skolas) izveidoja 17 vienības.

Daudz vai maz? Salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem, protams, maz (pagājušajā gadā strādāja 28 vienības). Bet ne jau skolēnu slinkuma dēļ tā noticis. Protams, zināmā mērā vienību skaitu, sevišķi — diennakts tipa LOTOS vienības, ietekmēja pašu vidusskolēnu skaits, bet tam, kā zināms, ir tendence samazināties. Ietekmē arī tas, ka jūnijā puīši atrodas militārajā sporta nometnē. Bet — kas gan tā par darbu un atpūtas nometni, ja tajā nav klases zēnu? Līdz ar to pirmajā maiņā darbu uzsākas tikai dienas darba vienības.

Pie tam šovasar daudziem skolēniem jāgatavojas un jāpiedalās Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos.

Un tomēr... Ir vēl kādi «objektīvi» apstākļi, kas jūtami ietekmē LOTOSu vasaras gaitu. Protī, rajona saimniecībām ir izveidojies niķis pēdējā brīdī atteikt solīto darbu. Tā, jau pagājušajā gadā Kirova kolhozs lauza līgumu un atteicās no Preiļu 1. vidusskolas vienības. (Tiesa, ar darba piedāvājumu tūlīt izpalīdzēja Rudzātu padomju saimniecība.) Šogad šo nelāgo tradīciju turpināja kolhozs «Rožupe» un līguma slēgšanas dienā uzteica jau izveidotajai Līvānu 1. vidusskolas vienībai (atkal izpalīdzēja padomju saimniecība «Rudzāti»).

2. jūnijā, neilgi pirms došanās darbā, Raina kolhozs atteicās no divām Preiļu 2. vidus-

skolas mini LOTOS vienībām, motivējot to tādējādi, ka skolēniem nebūs darba, jo visas bietes jau esot izravētas. Nu ko, atliek vienīgi apsveikt kolhozu ar ātrajiem tempiem, taču šīs rīcības rezultātā tika piekrāpti un bez darba palika apmēram 50 bērni.

A. Stauzs, komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs, par izveidojušos situāciju teica: — Republikā kopumā saimniecības jau iemācījušas izmantot skolēnu palīdzību. Atšķirība no mūsu rajona, citur skolas nespēj nodrošināt pieprasīto vienību skaitu.

P. Bernāns, rajona LOTOS vienību komandieris: — Bērni grib laukos pastrādāt. Saprātu, ka saimniecības negrib maksāt, ja nav reāla darba, piemēram, bietes tiešām izravētas. Bet — vai nevar atrast citu darbu? Lai arī materiālais ieguldījums nebūtu tik liels, Te vajadzētu elastīgāku domāšanu. Citādi pēc pāris gadiem bērni būs jāmaca strādāt, tad, kad viņi strādāt būs jau atradinājušies.

Tiešām, atceroties arī savas LOTOSu vasaras, jāsecina, ka saimniecībās ne visai prot un vēlas izmantot skolēnu darbu. Tiklīdz bietes izravē talcinieki no dienvidu republikām vai tieši laikā sāk līt — skolēni tiek pasludināti par liekiem. Siens. Bietes. Vai citos darbos skolēnu rokas nevar būt noderīgas? Ir saimniecības, kur 9. — 11. klašu lotosniekus vēl nemtu, bet 6. — 8. klašu skolēni — par maziem. Tā jau ir, ka skolēnu un dienvidnieku ravēšanas tempi visai atšķiras, un saimniecība nevar tik drīz raportēt, ka darbi pabeigti. Ar skolēnu ierašanos rodas arī citādas klapatas — ēdināšana, guldināšana...

Neapšaubāmi, saimnieciskais aprēķins ir pozitīva saimniekošanas forma, bet vai ar tikpat pozitīvu ietekmi uz jaunās paauzdes darba tikumu? Vai tas, ka pēc skolas beigšanas Preiļu novada jaunieši bez sirdsapziņas pārmetumiem dosies uz citiem rajoniem, nebūs kaut nedaudz saistīts ar kādreiz izjusto apziņu, ka viņi te nemaz nav vajadzīgi? Un visbeidzot — zinot, ka mūsu skolēni ļoti iecienījuši darbu un atpūtu LOTOS vienībās, kā arī to, ka citur no skolēnu darba tik lēti neatsakās, varbūt ir vērts vasaras mēnešos doties palīdzēt un iepazīt darba organizāciju citos Latvijas rajon-

nos vai arī mūsu rajona draugu novados — Utenā, Možaiskā, Mīros?..

Lai nu kā, LOTOSu vasara tomēr sākusies. Kā jau minēju, izveidotas 17 vienības, 9 no tām strādā jūnijā, 7 — jūlijā un 1 — augustā. To darba profils dažāds.

Somēnes skolēnu darba un atpūtas vienības satiksims:

— Preiļu rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienībā,

— M. Gorkija kolhozā (Preiļu 1. vidusskola).

— Līvānu stikla fabrikā,

— padomju saimniecībā «Rudzāti»,

— kolhozā «Jersika» (Līvānu 1. vidusskola).

— Preiļu rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienībā,

— Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā,

— Līvānu eksperimentālajā koksnēs konstrukciju rūpnīcā (Līvānu 2. vidusskola).

Lai šokas!

S. JOKSTE

